

РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ ДАВИД ПЕЕ ПРЕД САУЛ

Превод от немски: Георги Мицков, 1979

chitanka.info

I

Царю, чуй мойта песен как ехти,
отхвърля изведнъж далечините
и ние с теб летим срещу звездите
да паднем като дъжд над равнините,
там дето утре всичко ще цъфти.

Девиците с цъфтяща красота
днес са жени и в миг ме прелъстяват;
момчетата пред тайната врата
стоят, но тя затворена остава.

Дано ти върнат нещо мойте песни,
макар че в тях несигурност трепти.
Царю, сладта на твойте нощи бесни
смаляваше делата ѝ чудесни,
но хубави тела прегръща ти.

Аз знам, че в твоя спомен ще остана,
досещам се, но кой акорд да хвана,
та само сладък тон да проехти?

II

Царю, на теб света се подчинява,
под твойта сянка вехна всеки ден^[1],
потиска ме могъщата ѝ слава,
счупи ѝ арфата, счупи и мен
та песента ми да не те смуцава.

Тя е дърво, но без листа сега,
а ти от него плодове събираш,
през клонките му бъдеще прозира
и аз предвкувам своите блага.

*Край арфата да спя не ме оставяй,
че може нежно моята ръка
да свири и по тялото в октави —
Не мислиш ли, царю, и ти така?*

III

*Царю, дори да се укриеш в мрака,
не ще убегнеш ти от мойта власт.
Виж, песента ми тръпнеща те чака,
просторът става по-студен край нас.
Сърцата ни са тъй осиротели,
под облака на своя гняв са спрели,
макар и да са в яростна атака
едно сърце са пак и в тоя час.*

*Копнежът в нас не се ли обновява?
Царю, дъхът скръбта ще победи.
Щом връзката ни помежду е здрава,
ти — старец, аз — младеж, едва тогава
ще закръжим подобно две звезди.*

1905–1906

[1] *Под твойта сянка вехна всеки ден — отначало любимец на израилтянския цар Саул, младият Давид скоро си навлякъл гнева му, защото стареещият владетел му завиждал за бойните успехи. Преданието разказва, че „зъл дух нападнал Саул и той беснеел в къщата си“. Тогава повикали Давид да разтуши царя с арфата си, но Саул в пристъп на ярост запокитил копието си срещу младия певец и едва не го убил. „И когато злият дух от бога беше на Саул, Давид вземаше арфата и свиреше с ръката си; тогава Саул се освежаваше и ставаше му добре, и злият дух се оттегляше от него.“ (1 Цар. 16;23)*

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.